

רע"פ 3561/14 - ארקדי גונטה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3561/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: ארקדי גונטה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 23.4.2014 בעפ"ת 33175-02-14 שניתן על ידי כבוד השופטת הבכירה נ' אהד

בשם המבקש: עו"ד ערן בן-עמי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת הבכירה נ' אהד) בעפ"ת 33175-02-14 מיום 23.4.2014. בית המשפט המחוזי דחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה מרכז-פ"ת (השופטת הבכירה א' וישקין) בת"ד 485-02-13 מיום 29.1.2014.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום אשר במסגרתו יוחסו לו עבירות של אי-מתן זכות קדימה בפנייה שמאלה (לפי תקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961); נהיגה רשלנית (לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]); וגרימת נזק (לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה). על-פי כתב האישום, המבקש אשר נהג ברכב בעיר רחובות, הגיע לצומת והחל בפנייה שמאלה מבלי להבחין ברכב אחר שנכנס לצומת ומבלי לתת לו זכות קדימה, ובכך גרם להתנגשות בין שני כלי הרכב. כתוצאה מכך ניזוקו שני כלי הרכב והמבקש נחבל בגופו. המבקש הודה בביצוע

עמוד 1

העבירות, הורשע ונגזר דינו. בית משפט השלום לתעבורה השית על המבקש עונש של פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, הפעיל בחופף עונש פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים, וגזר 5 חודשי פסילה על תנאי נוספים. המבקש ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי אך ערעורו נדחה.

3. טענתו של המבקש היא כי המשיבה הגיעה עמו להסדר טיעון לעניין העונש אך בהמשך חזרה בה מהבטחתה ומשכך, הופרה הבטחה שלטונית מטעמה. לדבריו, במסגרת המשא ומתן הציעה לו המשיבה הסדר לפיו תוארך פסילה על תנאי מתיק קודם ויוטל קנס בסך 1,200 ש"ח.

4. לאחר העיון בפסק דינו של בית המשפט המחוזי ובגזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בעניינו של המבקש, אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. הסכמת המבקש להודות בעובדות כתב האישום ניתנה רק לאחר שידע כי המשיבה ביקשה לשנות את ההצעה שניתנה מטעמה במסגרת המשא ומתן עם המבקש, ולאחר שהתייעץ עם סנגורו. בסופו של דבר לא התגבש הסדר טיעון ומשכך הוא גם לא הוצג בפני בית משפט השלום לתעבורה. העונש שנגזר על המבקש ניתן בהתחשב בעברו התעבורתי, ובית המשפט המחוזי עמד על כך שהוא אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה. מעבר לכך, טענותיו של המבקש בעיקרו של דבר הן באשר להתנהלותה של המשיבה. משכך, דומה כי הערוץ הנכון לפעול בו – והמבקש בעצמו עומד על כך – הוא הערוץ המנהלי. ממילא, בית המשפט אינו מחויב לכבד הסדרי טיעון שבין הצדדים, ומקל וחומר משא ומתן שלא התגבש לכדי הסדר טיעון. בנסיבות העניין דומה כי אין מקום למתן רשות ערעור.

5. סוף דבר, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ח בסיון התשע"ד (16.6.2014).

ש ו פ ט